

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010096
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3618010096.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. septembra 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

F. C.

nar. X.XX.XXXX v D., C. republika, trvale bytom obec W., t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/34/2018-166 zo dňa 2.7.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/34/2018 zo dňa 2.7.2018 bol obžalovaný F. C. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák. pretože dňa 01.04.2018 v čase okolo 22:15 hod. v F., časť P. W. na X. ulici v priestoroch rodinného domu č. XX, kde spolu s poškodenou, svojou družkou H. X. a U. N. býva, sa pod vplyvom alkoholu vyhrážal zabitím nožom svojej družky H. X., avšak nôž v ruke nemal, pričom ju aj fyzicky napadol tak, že jej opakovane udel päsťou ruky do hlavy nad ľavé oko, zvalil sa na ňu, na čo sa poškodená začala brániť a obvineného zo seba zhodila, vytiahla mobilný telefón, ktorým chcela privolať políciu, no obvinený sa rozbehol za ňou, pričom poškodená uvedený mobilný telefón podala U. N., ktorý sa nachádzal vo vedľajšej izbe so slovami, aby zavolať na políciu, kde obvinený bežal za poškodenou pred rodinný dom a keď ju nevidel, vrátil sa späť do domu, zamkol za sebou vchodové dvere, pristúpil k U. N., ktorého udel päsťou do tváre nad pravé oko, po čom sa U. N. posadil do kresla, kde mu obvinený vykopol z ruky mobilný telefón a následne ho dvakrát kopol do hlavy, pričom uvedeným konaním obvinený vzbudil u H. X. dôvodnú obavu o jej život a zdravie a spôsobil jej hematóm vľavo frontálne nad obočím bez porušenia celistvosti kože, ktoré zranenie si vyžiadalo lekárske ošetrenie a U. N. spôsobil tržnú ranu vpravo frontálne nad obočím dlhú 3 cm a zasahujúcu do podkožia, ktoré zranenie si vyžiadalo lekárske ošetrenie.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti výroku o treste podal obžalovaný odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania vytýkal súdu prvého stupňa nesprávny postup pri ukladaní trestu, pretože mu nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. spočívajúcu v priznaní sa a v oľutovaní trestnej činnosti a to aj napriek tomu, že to navrhovala prokurátorka. Súd priznaniu a oľutovaniu neuveril, keď uviedol, že oľutovanie nie je úprimné.

Z odôvodnenia však nie je zrejmé ako sa súd dopracoval k takémuto posúdeniu vnútorného vzťahu obžalovaného. Súd išiel nad rámec zákona a kladie na obžalovaného zvýšené nároky. Uložený trest je teda neprimerane prísny a nespravodlivý, a preto žiadal zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest pod spodnou polovicou hranice trestnej sadzby.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa pri ustálení viny, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom odvolací súd ani sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Výrok o vine urobil súd prvého stupňa potom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že sa cíti byť vinným zo skutku, ktorý mu je kladený v obžalobe za vinu.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenie zo strany súdu prvého stupňa ani pri ukladaní trestu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., pretože aj keď sa obžalovaný ku skutku doznal, vzhľadom na jeho predchádzajúcu pomerne bohatú trestnosť má odvolací súd odôvodnené pochybnosti o úprimnom oľutovaní skutku, ktorá okolnosť je dôležitou pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti. Pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., okrem priznania sa páchatel'a zákon vyžaduje aj úprimné oľutovanie. A práve o úprimnosti oľutovania trestnej činnosti má odvolací súd pochybnosti. Obžalovaný totiž aj v minulosti, keď sa dopustil trestnej činnosti túto oľutoval a práve úprimné oľutovanie by sa malo v budúcnosti prejavíť v riadnom živote páchatel'a, k čomu však u obžalovaného nedošlo. Krajský súd už vo viacerých prípadoch vyslovil právny názor k takémuto postupu najmä pri viackrát súdne trestaných páchatel'och. Na druhej strane však súd prvého stupňa ako poľahčujúcu okolnosť správne zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní v priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. a nebyť toho, u tohto obžalovaného by nepochybne prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby. Záverom krajský súd dodáva, že aj pri priznaní tejto poľahčujúcej okolnosti a po znížení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu by prichádzalo do úvahy ukládanie trestu obžalovanému v rozpätí od 6 mesiacov do 26 mesiacov, v ktorom rozpätí bol uložený aj súčasný trest. Súd prvého stupňa po zohľadnení všetkých okolností majúcich vplyv na ukládanie trestu a dodržaním základných zásad pre ukládanie trestu, vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý aj odvolací súd považuje za spravodlivý a plne spôsobilý splniť svoj účel v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval za potrebné napadnutý rozsudok vo výroku o treste z dôvodu odvolania obžalovaného meniť.

Keďže odvolací súd nezistil ani pochybenie súdu prvého stupňa pri zaraďovaní obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ani pochybenie pokiaľ sa týka výroku o náhrade škody, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.